

fæstes af Kongen. Dette vil vistnok være klart af, hvad jeg udtalte under Sagens første Behandling, men jeg skal dog gjentage det stærkere. Efter den nu bestaaende Ordning af den danske Folkekirke troer jeg, at det umodsiget kan siges, at der, for at en Mand kan udøve geistlig Virksomhed i den danske Folkekirke, udfordres to Ting, Ordination og Kaldelse eller rettere sagt i omvendt Orden, Kaldelse og Ordination. Jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, at selv om Forslaget indskrænkedes saaledes, som det foreligger, til tjenstledige Præster, er dog for disse, naar de ere affædigede, ikke den ene Betingelse, Kaldelsen, tilstede ligeoverfor en bestemt Menighed. Altsaa, det jeg stiller som ufravigelig Betingelse, som et Hovedpunkt, er den Bestemmelse i den nugældende Ordning med Hensyn til Geistliges Function i den danske Folkekirke, at Kaldelse er tilstede og fremkommer paa den Maade, hvorpaa Kaldelse i Folkekirken maa komme frem, nemlig ved Udnævnelse fra Statens Overhoveds Side. Dette er Grunden, hvorfor jeg lægger saa stor Betydning i denne Betingelse, og selvfølgelig ogsaa Grunden til, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, ligesaa bestemt erklærede sig derimod, som jeg indtrængende holder derpaa. Jeg maa saaledes fremdeles, forsaavidt det høie Thing vil gjøre Regning paa min Medvirksomhed til, at det foreliggende Forslag skal blive til Lov, holde paa, at det Forslag, der i saa Henseende er stillet af Udvalgets Fleertal, vedtages. Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, syntes at nære en Mistillid, ikke ubetinget til mig, men i alt Fald til kommende Ministre, og meente, at det vilde være meget farligt at gaae ind paa denne Betingelse om kongelig Stadsfæstelse, idet der let kunde komme en Minister, der vilde nægte at indstille til Stadsfæstelse Valget af den Mand, som Menigheden særdeles ønskede. Jeg troer, at en lignende Frygt, saafremt der i det Hele taget kan tillægges den nogen Betydning, endog maatte afholde fra at gaae ind paa den negative Form, at Cultusministeren forud skulde erklære, om der var Noget i veien for, at Menigheden valgte den eller hiint bestemte Person, og forsaavidt man frygter for, at der gjennem

denne Forhandling med Ministeren skulde komme en Maade og Indblanding fra hans Side tilstede, som man helst maatte være fri for, vil Afgangen dertil ganske vist ligesaa fuldt være tilstede, naar man bruger den negative Form, som naar man bruger den positive. Altsaa, naar man ikke har nogen særdeles stor Betænelighed ved at gaae ind paa den negative Form, og Modstanden mod den positive motiveres alene ved Frygten for de Afgjørelser, der i saa Fald kunde stee fra Kirkebestyrelsens Side, saa troer jeg rigtignok, at der ikke er nogen Grund tilstede, der burde kunne afholde Medlemmerne fra at stemme for den sidste. Jeg gjentager, at denne Bestemmelse er Noget, jeg maa stille som ufravigelig Betingelse for at tiltræde Lovforslaget. — Søvrigt maa jeg være den ærede sidste Taler taknemmelig for, at han gjorde opmærksom paa, at mine Udtalelser ved 1ste Behandling og ogsaa i Udvalget, naar de toges i deres Heelhed, maastee vare gjengivne noget for skarpt ved den Maade, hvorpaa Ordføreren for Udvalget pointerede dem, nemlig, som om jeg skulde have sagt, at det kun kunde være forkastelig Embedsførelse eller forargeligt Levnet, som kunde bevirke, at der vilde blive nægtet Stadsfæstelse. Ganste vist vilde det i de fleste Tilfælde være disse Omstændigheder, som vilde bevirke en saadan Nægtelse, og det er mig klart, at overfor den affædigede Geistlige, hvis Virksomhed man forresten maatte anerkjende, vilde Stadsfæstelse ikke udelte, men paa den anden Side har jeg ikke sagt, og er det ikke min Mening, at man ikke skulde kunne have Betænelighed ved f. Ex. at indstille til Stadsfæstelse den Mand fra Bornholm, som blev nævnt. Naar en Mand optræder paa en saa stærk og en saa udfordrende Maade imod Folkekirken og Geistligheden, vil jeg nære meget Betænelighed ved at indstille ham til Stadsfæstelse, i alt Fald naar der ikke fra ham var kommet en fuldstændig aaben Erkjendelse af, at han med Hensyn til sin Betragtning af Folkekirken havde faaet en anden Anskuelse end den, man maatte ulede af hans tidligere Udtalelser. Jeg vil saaledes ikke tilbageholde, at jeg kan tænke mig Tilfælde, hvor ikke blot forkastelig Embedsførelse og slet eller forargeligt Levnet vilde gjøre mig det umuligt at indstille den valgte Præst